



Maarja Maranik
Põhja - Pärnumaa Vallavolikogu
maarja.maranik@pparnumaa.ee

Teie 30.01.2026

Meie 17.02.2026 nr 12.2-1/493-2

Vastus pöördumisele

Austatud Maarja Maranik

Esitasite 30.01.2026 Rahandusministeeriumile palve seisukoha võtmiseks Põhja-Pärnumaa Vallavalitsuse poolt Kaie Toobaliga sõlmitud käsunduslepingu õiguspärasuse kohta riigihankeõiguse ja hankimise üldpõhimõtete vaates ning hinnangut, kas valla enda hankekorras sätestatud konkurentsi ja dokumenteerimise nõudeid on järgitud.

Riigihangete seaduse (RHS) § 180 alusel on Rahandusministeeriumi ülesanneteks riigihangete valdkonnas muuhulgas nõustada isikuid RHS-i küsimustes ning teha riiklikku ja haldusjärelevalvet RHS-i ja selle alusel kehtestatud õigusaktide täitmise üle.

RHS § 205 lg 1 p 1 alusel võib Rahandusministeerium järelevalvemenetluse alustada põhjendatud kahtluse korral käesoleva seaduse §-s 207 sätestatud järelevalveteate põhjal või mõnel muul ajendil, kui on küllaldaselt andmeid, mis viitavad käesoleva seaduse rikkumisele, ja puuduvad § 206 lõikes 1 nimetatud asjaolud. RHS § 206 lg 1 p 4 järgi ei alustata järelevalvemenetlust, kui riigihanke menetlus on lõppenud. RHS § 73 lg 3 p 1 alusel lõpeb hankemenetlus hankelepingu või raamlepingu sõlmimisega. Hankelepingu sõlmimise korral on võimalikud rikkumised lõpule viidud ning ettekirjutuse tegemine pole enam võimalik. Seepärast ei alustata juhtumipõhist järelevalvemenetlust mh siis, kui hanke- või raamleping on sõlmitud RHS kohaselt nõutud riigihanke menetlust korraldamata.

Kuivõrd Teie pöördumisele lisatud dokumendist nähtub, et K. Toobaliga on 19.01.2026 sõlmitud käsundusleping, on eelnevast tulenevalt järelevalvemenetluse alustamine Teie poolt esitatud teate ajendil Põhja-Pärnumaa Vallavalitsuse poolt sõlmitud lepingu õiguspärasuse hindamiseks RHS § 206 lg 1 p 4 alusel välistatud. Küll aga saame käsitleda Teie pöördumist nõustamispäringuna märgukirjale ja selgitustaotlusele vastamise ning kollektiivse pöördumise esitamise seaduse (MSVS) § 3 järgi.

Märgime, et Rahandusministeerium ei osuta nõustamisfunktsiooni täitmisel õigusabiteenust, so ei anna õiguslikku hinnangut konkreetse riigihanke menetlusega seotud üksikjuhtumile ja seda käsitletavatele asjaoludele. RHS-i rakendamise nõustajana (RHS § 180 p 2) ning RHS-i eelnõu väljatöötajana (MSVS § 3) piirdub Rahandusministeeriumile usaldatud kompetents päringuga seonduva RHS-i paragrahvi, lõike või punkti sisu ja tähenduse selgitamisega.

Tegemist on abstraktse õigustõlgendusega, mis ei hõlma ega võimaldagi Rahandusministeeriumil anda nõustamisfunktsiooni täitmisel konkreetse juhtumi tehiolude pinnalt õiguslike ja siduvaid soovitusi ning mis ei ole kellelegi õiguslikult siduv ega kedagi õiguslikult kohustav.

Käsitleme järgnevalt Teie pöördumises esitatud küsimusi.

1. Kas kirjeldatud käsundusleping kvalifitseerub riigihankeõiguse mõttes teenuse hankepinguks (teenuse ostmine turult) ning kas riigihangete seaduse kohaldamine on välistatav üksnes põhjendusega, et tegemist on „isikulise“ nõustamisega/„usaldusel põhineva“ teenusega.

Antud küsimuse vastus baseerub analüüsil, kas K. Toobaliga sõlmitud leping kvalifitseerub sisult käsunduslepinguks või on tegu pigem töölepingu tunnustele vastava lepinguga.

Töövõtulepingud ja käsunduslepingud on üldjuhul RHS-i mõttes vaadeldavad kui teenuse tellimise lepingud. Teenuse tellimiseks hankepingu sõlmimisel peab hankija järgima RHS-is sätestatud menetluskorda.

RHS § 11 lg 1 p-s 14 sätestatud erand lubab hankijal sõlmida töölepinguid ilma RHS-i järgimata. Töölepingu erandi ideoloogiline alus seisneb selles, et töötajat, st füüsilist isikut ei käsitata töösuhtes ettevõtjana ehk RHS mõttes asja, teenuse või ehitustöö pakkujana. Samuti on töölepingu erandi põhjendusena esile toodud asjaolu, et töölepinguga luuakse oluliselt tihedam õiguslik suhe kui teenuste osutamise lepinguga ja riigihanket reguleerivad normid ei tohi takistada tööandjatel võtmast valiku tegemisel arvesse subjektiivseid tunnuseid ja muljeid.¹

RHS §-s 11 sätestatud erandeid tuleb aga tõlgendada kitsendavalt, mistõttu ei saa töölepingu erandi kohaldamisala laiendada nt värbamisteenustele või tööjõu rendilepingutele. RHS eelnõu seletuskiri märgib lisaks, et antud erand ei laiene ka füüsiliste isikutega sõlmitavatele töövõtu- ja käsunduslepingutele.²

Märgime, et töölepingu erandi (mitte)kohaldamine ei tule kõne alla isiku võtmisel avalikku teenistusse ATS § 5 p 1 mõttes ametnikuna, kuna ametnikul ei teki teda teenistusse nimetava avaliku võimu kandjaga lepingulist suhet, mis üldse saaks olla riigihanke esemeks. Siiski ei tulene antud juhul K. Toobaliga sõlmitud lepingust ega asjakohastest õigusaktidest, et K. Toobal oleks avalikku teenistusse võetud ametnikuna. Kui võrd RHS § 11 lg 1 p 14 erand on endiselt asjakohane isiku avalikku teenistusse võtmisel töötajana ATS § 5 p 2 mõttes, tuleb ikkagi analüüsida, kas temaga on sõlmitud käsundus- või tööleping.

Märgime, et Rahandusministeeriumil on võimatu anda lõplikku hinnangut lepingu liigile, kui võrd vallavolikogu töökorralduse ning volikogu esimehe abistaja tööülesandeid oskab kõige täpsemini sisustada tööandja, s.t vallavalitsus ise. Analüüsime siiski K. Toobaliga sõlmitud lepingut, selle tunnuseid ja liiki järgnevalt.

Euroopa Kohtu (EK) praktikas on kujunenud välja ELTL art-s 45 toodud töötaja mõiste ja selle kaudu töölepingu mõiste autonoomne tähendus Euroopa Liidu (EL) õiguses, millest on lähtunud riigihankedirektiivides ning millest tuleb juhinduda ka RHS § 11 lg 1 p 14

¹ Rahandusministeerium. Töölepingu erand riigihangete seaduses. Õigusanalüüs. 2017, lk 15. Kättesaadav Rahandusministeeriumi veebilehel: <https://www.fin.ee/riigihanked-riigiabi-osalused/riigihanked/kasulik-teave#analusid-ja-uuringu>.

² RHS eelnõu (450 SE I) seletuskiri, lk 30.

tõlgendamisel. EK on defineerinud töösuhet materiaalsete tunnuste põhjal: töötaja osutab teatava aja jooksul teisele isikule viimase juhtimise all teenuseid, mille eest ta saab tasu.³

Töölepingu seaduse (TLS) § 1 lg-te 1-2 kohaselt (võttes aluseks ELTL art. 45) on töölepingu põhielementideks: töö kui järjepideva protsessi tegemine (töötaja ja tööandja seovad end töölepinguga ning tekib ootus töötaja-töö olemasoluks pikemaks ajaks); tööd tegeva isiku allutatus tööd andva isiku juhtimisele ja kontrollile, s.t töötaja kohustus järgida tööülesannete täitmisel tööandjalt saadud korraldusi ning tööandja õigus kontrollida töötaja kohustuste täitmist (tööandja määrab ära töö tegemise koha, aja ja viisi); töö eest perioodilise tasu maksmine (töötasu makstakse vähemalt kord kuus). Töölepingut eristavad teistest teenuste osutamise lepingutest järgnevad iseloomulikud tunnused: töö tegemiseks kohustatud lepingupooleks on eranditult alati füüsiline isik; tööd tehakse isiklikult; töö tegemiseks kasutab töötaja tööandja töövahendeid, materjale ja seadmeid; töötaja osaleb tööandja ettevõtte tegevuses (muu hulgas töötamine tööandja ruumides, töökorralduslike reeglite järgimine, ühisüritused kolleegidega); tööandja kohustub tagama töötajale seaduses ette nähtud hüved (nt. puhkus, puhkeaeg, töötasu vähemalt töötasu alammäära ulatuses); töötaja jaoks on ettevõtlusrisk maandatud nt. suhte lõppemisest ette teatamise tähtajaga ning mõnel juhul ka suhte lõppemisega kaasneva rahalise hüvitisega; lepingust tulenevad kohustused piiravad või kohustavad töötajat ka väljaspool töösuhet (nt. konkurentsipiirang, saladuse hoidmise kohustus); töötaja on suurel määral sõltuv tööandjast, kelle makstav tasu moodustab suure osa tema sissetulekust.⁴

Töölepingu määratlemisel ei oma tähtsust tegevuse tootlikkus, kasutatavate vahendite päritolu, tasu suurus, osaline tööaeg jne – kui tegemist on ehtsa majandusliku iseloomuga tegevusega teise isiku jaoks ja juhtimisel, on tegemist töösuhetega.⁵ Töösuhet iseloomustava alluvussuhete olemasolu tuleb igal üksikul juhul hinnata lähtuvalt kõikidest pooltevahelisi suhteid iseloomustavatest asjaoludest ja tingimustest.⁶ Töölepingu määratlemisel ei ole oluline ka see, kuidas isik on tööle võetud, sh kas töösuhe tugineb tööandja ja töötaja erilisele usaldussuhtele või on leping sõlmitud puhtobjektiivsete kriteeriumide alusel.⁷

Käsundus- ja töövõtulepingud on teenuste osutamise lepingud, mida reguleerib võlaõigusseadus. Käsunduslepinguga kohustub käsundisaaja vastavalt lepingule osutama käsundiandjale teenuseid ehk täitma käsundi. Käsundiandja aga maksma talle selle eest tasu, kui selles on kokku lepitud (VÕS § 619). Erinevalt töötajast, kes teeb tööd tööandja juhtimise ja kontrolli all, tegutseb käsundisaaja või töövõtja iseseisvalt ja omal riisikol. Just käsundisaaja või töövõtja tegevuse iseseisvuse määr eristab käsundus- või töövõtusuhet töösuhetest. Käsundisaaja või töövõtja riskid võrreldes (palga)töötajaga seisnevad näiteks selles, et ettevõtja: - muretsseb ise töövahendid (seadmed, side, kontor, arvuti), - hoolitseb ise oma töövoole leidmise eest, - saab tasu ainult kvaliteetse töö eest ja parandab vead üldjuhul oma vahendite arvelt, - annab ja tagab tööle garantii, - koolitab ja sertifitseerib ennast ise, - hoolitseb ise raamatupidamise ja personali eest, - katab tööseisaku kulud, nt. kui projekt peatatakse, - katab ise puhkusetasu ja haiguspäevade kulud, - maksab ise oma hüvede eest, - ei saa koondamistasu ega oma muid töötaja õigusi.⁸

K. Toobaliga sõlmitud lepingust tuleneb, et K. Toobal (lepingus kui käsundisaaja) määrab ise teenuse osutamise aja, koha ja töömeetodid ning kasutab nõustamisteenuse osutamiseks isiklikku telefoni, kontorit ja vajadusel isiklikku sõiduautot. Küsitav on, mida on lepingus

³ Nt EK C-596/12, p 39; C-116/06, p 25 ja seal viidatud varasem praktika.

⁴ Rahandusministeerium. Töölepingu erand riigihangete seaduses (viide 1), lk 7.

⁵ Nt EK C-116/06, p 26; EK C-188/00, p 32-34 ja seal viidatud varasem praktika.

⁶ EK C-232/09, p 46.

⁷ EK C-260/17, p 30.

⁸ Rahandusministeerium. Töölepingu erand riigihangete seaduses (viide 1), lk 9.

mõeldud isikliku kontori all: kas K. Toobalile Vallavalitsuse poolt ja/või selle hoonetes temale kasutamiseks määratud ruumi või K. Toobalile isiklikult kuuluvat (näiteks temale kuuluval kinnisvaral paiknevat) ruumi. Eelnevast olenemata viitavad loetletud tingimused eelduslikult siiski käsunduslepingule. Samuti viitab käsunduslepingule asjaolu, et lepingus ei ole sätestatud puhkuse ega puhkeaja regulatsiooni ning ettevõtlusrisk ei ole käsundisaaja jaoks maandatud, kuivõrd lepingust tuleneb, et pooled võivad lepingu igal ajal üles öelda ilma, et suhte lõppemisest ette teatamise tähtaega oleks lepingus sätestatud.

K. Toobali lepingujärgsed ülesanded võivad sisuliselt aga täita nii käsundus- kui töölepingu tunnuseid. Käskkirjade koostamist, volikogule laekunud pöördumistele menetlemist, vastamist ja erinevate vastusdokumentide koostamist on võimalik teostada vastavalt tööd teostava isiku enda parimale äranägemisele ja oskustele (omane käsunduslepingule), kuid on ka võimalik, et K. Toobalile on volikogu poolt ette antud teatud kriteeriumid, nõuded, juhised ja töökorrad, mida isik peab järgima oma (töö)ülesannete teostamisel. See viitaks omakorda pigem töölepingule. Töölepingule viitab ka lepingu tingimus, mille järgi on käsundisaajal kohustus hoida saladuses käsundi täitmise käigus teatavaks saadud asjaolusid, mille saladuses hoidmiseks on käsundiandjal õigustatud huvi, ning saladuses hoidmise kohustus kehtib tähtajatult ka pärast lepingu lõppemist. See tähendab, et lepingust tulenevad kohustused piiravad või kohustavad isikut ka väljaspool (töö)suhet.

Kui pooltevahelisel kokkuleppel on ühtviisi nii töölepingu kui ka mõne muu tsiviilõigusega reguleeritava lepingu tunnused, mistõttu ei ole lepingulise suhte olemust võimalik üheselt määratleda, ja tööandja ei tõenda, et pooled sõlmisid mõne muu lepingu, tuleb poolte sõlmitud leping lugeda töölepinguks.⁹ Sõltumata poolte väidetest loeb kohus tuvastatuks, et pooled ei sõlminud töölepingut üksnes juhul, kui on ilmne, et vaidlusalune leping ei ole tööleping.¹⁰

Kokkuvõttes tuleb töölepingu erandi piiritlemisel lähtuda isiku tegevuse sisust, piirangutest ja vabadusest lepingu täitmisel. RHS tähenduses töölepingu erand kohaldub, kui sisuliselt on suhe EK praktika valguses iseloomulik töösuhtele. Kui leping on käsitletav töölepinguna, millele saab rakendada RHS § 11 lg 1 p-s 14 sätestatud erandit, siis tuleb seda lepingut töölepinguna käsitleda täies ulatuses, s.t lähtuda ka muudest töölepingule kohalduvatest õigusaktidest, eelkõige töölepinguseadusest.

2. Kas ja kuidas tuleks sellise lepingu puhul määrata eeldatav kogumaksumus, arvestades, et lepingu tähtaeg on määratud sündmusega (“kuni uue volikogu esimehe valimiseni”), mitte konkreetse kuupäevaga, ning kuidas see mõjutab menetluskohustuse hindamist. Selgituseks: tasu 1050 eurot kuus tähendab, et juba 9 kuu korral on kogukulu 9450 eurot ning 12 kuu korral 12 600 eurot.

RHS § 24 lg 4 sätestab, et teenuste hankelepingu, milles ei sätestata hankelepingu kogumaksumust, eeldatav maksumus on:

- 1) tähtajalise hankelepingu korral, mille tähtaeg on kuni 48 kuud, hankelepingu eeldatav kogumaksumus selle kehtivusaja jooksul;
- 2) tähtajatu hankelepingu korral või hankelepingu korral, mille tähtaeg on pikem kui 48 kuud, teenuse osutamise maksumus ühes kuus korrutatuna 48-ga.

Võlaõiguslikult peaks sellist lepingut peaks lugema tähtajaliseks, sest lepingu lõpp on määratud sündmuse saabumisega. Samas on ebaselge, millal see sündmus võiks saabuda,

⁹ RKTko 13.03.2009, nr 3-2-1-7-09, p 10.

¹⁰ RKTko 31.03.2008, nr 3-2-1-13-08, p 12.

mistõttu võib riigihankeõiguslikult olla kohane liigitada see leping siiski tähtjatuks hankelepinguks.

Rahandusministeerium on nõustamispraktikas selgitanud, et erinevalt tähtjatutest raamlepingutest, mille sõlmimine ei ole RHS § 29 lg 2 teisest lausest tulenevalt ühelgi juhul lubatud, ei keela RHS otseselt sõlmida tähtjatuid hankelepinguid, kuid seda eeldusel, et hankelepingu eeldatav maksumus on arvestatud õigesti ning riigihange on viidud läbi seadusest tulenevaid reegleid järgides. Siiski ei soovita Rahandusministeerium üldjuhul hankijatel sõlmida tähtjatuid hankelepinguid. Euroopa Kohus on selgitanud, et tähtjatute hankelepingute sõlmimise praktika on riigihankeid reguleerivate Euroopa Liidu õigusnormide süsteemile ja eesmärgile iseenesest võõras. Kuigi tähtjatud hankelepingud ei ole Euroopa Liidu õigusega otseselt keelatud, võib selline praktika aja jooksul siiski kahjustada ettevõtjate vahelist konkurentsi ning takistada riigihanke menetluse avalikustamist puudutavate riigihankeid reguleerivate direktiivide kohaldamist. Tähtjatute hankelepingute asemel tuleks võimalusel eelistada tähtjalisi lepinguid.¹¹

Hankelepingu eeldatavast maksumusest sõltuvad menetlusreeglid, mida hankija peab kohaldama. Teenuste puhul sõltuvad menetlusreeglid ka sellest, kas tegemist on n-ö tavateenuste, sotsiaalteenuste või eriteenustega (vt RHS § 14 lg 1 p 1, lg 2 p 1 ja 3). Näiteks, juhul kui n-ö tavateenuste hankelepingu eeldatav käibemaksuta maksumus jääb vahemikku 30 000-59 999 tuleb hankijal korraldada lihthankemenetlus. Eriteenuste puhul on kõige madalam RHS-is kehtestatud piirmäär 60 000 eurot, sotsiaalteenuste korral 300 000 eurot.

3. Kas valla selgitused „objektiivsete põhjuste“ kohta (konkureerivate pakkumiste mitteküsimine) on hankimise üldpõhimõtete ja praktika kontekstis piisavad või pidanuks vald tegema vähemalt dokumenteeritud turu-uuringu / hinnavõrdluse / esitama muu kontrollitava põhjenduse.

Põhja-Pärnumaa Vallavalitsus on kirjas 1-9/136-1 vastusena Teie infopäringule selgitanud, et käsundusleping sõlmiti valla hankekorra alusel, kuivõrd tegu oli alla lihthanke piirmäära jääva hankega. Põhja-Pärnumaa Vallavalitsuse hankekorra § 9 lõike 4¹ sätestab, et juhul, kui objektiivsetel põhjustel ei ole võimalik kasutada turul olevat konkurentsi, kui turul hankija vajadusest lähtuv konkurents puudub või tingimused ostetava asja tarneajale või teenuse kättesaadavusele ei vasta hankija põhjendatud vajadustele, võib võrdlevad pakkumused jätta võtmata.

Hankekord on hankija asutusesisene riigihangete korraldamist reguleeriv kord, mis ei ole käsitletav RHS-i alusel kehtestatud õigusaktina RHS § 203 lg 1 tähenduses ja mille täitmist Rahandusministeerium ei kontrolli. Rahandusministeeriumi riikliku ja haldusjärelevalve pädevusse kuulub ainult hankekorra kehtestamise ja selle vastavuse kontrollimine RHS § 9 sätestatud nõuetele, mitte järelevalve teostamine selle üle, kas hankija on järginud hankekorras ette nähtud otsustuspädevust, protseduuri- ning asutusesisest kehtestatud reegleid.¹²

¹¹ M.A. Simovart. RHS § 8 komm. 39 – M. A. Simovart, M. Parind (koost). Riigihangete seadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn: Juura 2019, lk 105).

¹² N. Parrest. RHS § 203 komm. 17 – M. A. Simovart, M. Parind (koost). Riigihangete seadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn: Juura 2019.

4. **Hankekorra § 1 lg 4 kohaselt ei või hanget jaotada osadeks eesmärgiga eirata korda ning funktsionaalselt koos toimivate/sama eesmärgi saavutamiseks vajalike teenuste eeldatavad maksumused tuleb summeerida. Palun selgitada, millist lähenemist tuleks rakendada “kuni sündmuseni” kestva lepingu puhul, et välistada olukord, kus sisuliselt ületatakse hankekorra § 9 lg 4 rakendumise piirmäär, kuid pakkumusi ei küsita.**

Antud küsimuse vastatus on leitav 2. küsimuse juures: hankija peab eeldatava maksumuse arvestamisel võtma aluseks RHS § 24 lg 4.

5. **Kas asjaolu, et teenuseosutaja (Kaie Toobal) ja volikogu esimees (teenuse tellimiseks korralduse andnud isik) kandideerisid hiljutistel kohalikel valimistel samas nimekirjas ning neid seob varasem töösuhe/tutvus, tekitab hankimise läbipaistvuse ja huvide konflikti riski, mis pidanuks olema menetluslikult maandatud (nt otsustusahel, taandamine, dokumenteeritud põhjendused). Siinkohal ma ei palu hinnata kriminaalõiguslikku vastutust, vaid palun hinnata hankimise ja läbipaistvuse vaadet.**

RHS § 3 p 4 sätestab riigihanke korraldamise üldpõhimõttena, et riigihanke korraldamisel peab hankija vältima konkurentsi kahjustavat huvide konflikti. Huvide konflikti definitsioon on toodud RHS § 4 p-s 8. Huvide konflikt on olukord, kus hankija või tema nimel tegutseva isiku töötajal, ametnikul, juhatuse liikmel või muul pädeval esindajal, kes on kaasatud riigihanke ettevalmistamisse või korraldamisse või kes võib muul moel mõjutada selle riigihanke tulemust, on otseselt või kaudselt finantsalaseid, majanduslikke või muid isiklikke huvisid, mida võib käsitada tema erapooletust ja sõltumatust kahjustavatena. Huvide konflikt ei pruugi seega esineda mitte igasuguse riigihankega seonduva objektiivse seose korral isikute vahel, vaid sellele peab lisanduma isiku võimalik subjektiivne erapoolikus või sõltuvus. Selliseks näiteks saaks olla olukord, kus töötajal, kes koostab hankelepingu eseme tehnilist kirjeldust, on äriühing, mis kavatseb osaleda samas riigihankes pakkujana.¹³

Kohtupraktikas sedastatu järgi tuleb huvide konflikti riigihangetes vältida ning hankija peab kontrollima võimalike huvide konfliktide olemasolu ja võtma tarvitusele meetmed nende ennetamiseks, tuvastamiseks ja heastamiseks (EKo C-538/13, p 43), kuid seejuures ei saa lähtuda üksnes oletustest ja kahtlustest (TlnHKO 27.12.2012, nr 3-12-2350, p 14), vaid hankija poolel kaasatud füüsilise isiku erapoolikuse tuvastamine nõuab igal juhul faktiliste asjaolude ja tõendite igakülgset põhjalikku hindamist (EKo C-538/13, p-d 37 ja 45).

Hankijal on huvide konfliktiga seotud riskide maandamisel aktiivne roll: kohustus aktiivselt kontrollida võimalike objektiivsete, huvide konfliktile viitavate seoste olemasolu ning rakendada asjakohaseid meetmeid huvide konfliktide ärahoidmiseks, tuvastamiseks ja olukorra heastamiseks¹⁴ ning seejuures ei saa lähtuda üksnes oletustest ja kahtlustest¹⁵, vaid hankija poolel kaasatud füüsilise isiku erapoolikuse tuvastamine nõuab igal juhul faktiliste asjaolude ja tõendite igakülgset põhjalikku hindamist.¹⁶ Huvide konflikti kahtlus peab hoolsal hankijal tekkima nt juhul, kui selgub, et riigihankes pakkumuste hindamisel osalema määratud eksperdil on märkimisväärsed seosed ühe riigihankes osaleva pakkujaga, nt need isikud on

¹³ RHS § 4 p 8 komm 17. Riigihangete seadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn: Juura 2025. Vt ka nt VAKO 05.11.2020, 207-20/223606, p-d 21-22 (Tln HK tühistas otsuse, aga üksnes poolte kompromissi tõttu); 30.08.2021, 126-21/226132, p 24; 21.09.2021, 153-21/238465, p-d 20-21.

¹⁴ EKo C-538/13, p 43.

¹⁵ TlnHKO 27.12.2012, nr 3-12-2350, p 14.

¹⁶ EKo C-538/13, p-d 37 ja 45.

teinud koostööd ühes ja samas ülikoolis, kuulunud samasse teadlaste töögruppi või olnud ülikoolis alluvussuhetes. Kui ettevõtja sellistele objektiivsetele asjaoludele viitab, tekib hankijal kohustus huvide konflikti ennetada, konflikt tuvastada ja heastada, sh täiendavat teavet ja tõendeid nõuda.¹⁷

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Estella Põllu
riigihangete valdkonna juht

Saara Selgmäe 5381 1142
saara.selgmae@fin.ee

¹⁷ EK C-538/13 , p-d 37, 41, 44–47.